

Zbigniew BUKOWSKI

UNIwersytet KAZIMIERZA WIELKIEGO W BYDGOSZCZY

INSTYTUCJA ZGŁOSZENIA W ZNOWELIZOWANYM PRAWIE WODNYM

INSTITUTION OF APPLICATION IN AMENDED WATER LAW

1. Wprowadzenie

Jedną z pierwszych ustaw przyjętych w nowej kadencji Parlamentu jest ustawa z dnia 16 grudnia 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz ustawy o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 2295). Ustawa weszła w życie z dniem 31 grudnia 2015 r. Podstawowym nowelizowanym aktem prawnym jest ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, 1590 i 1642)¹.

Nowelizacja Prawa wodnego wprowadza do niego nową instytucję zgłoszenia. Jest ona znana z innych regulacji dotyczących procesu inwestycyjnego (procesu budowlanego²) czy ochrony środowiska (ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska³, także w prawie odpadowym).

W artykule najpierw zostaną przedstawione przesłanki i zakres nowelizacji Prawa wodnego. Następnie zostanie scharakteryzowana instytucja zgłoszenia na gruncie tej ustawy.

¹ Na temat ustawy Prawo wodne zob. B.Rakoczy, Z.Bukowski, K.Szuma, Prawo wodne. Komentarz, Warszawa 2013. Na temat systemu prawnego w gospodarce wodnej: J.Rotko, Podstawy prawne gospodarki wodnej, Wrocław 2006.

² Zob. szerzej: B.Majchrzak, Procedura zgłoszenia robót budowlanych, Warszawa 2008.

³ Tekst jednolity: Dz.U. z 2013 r. poz. 1232 z późn.zm. Zo. w tym zakresie: A.Kosieradzka-Federczyk, Zgłoszenie organowi ochrony środowiska instalacji, która nie wymaga pozwolenia na emisję, (w:) W.Federczyk, A.Fogel, A.Kosieradzka-Federczyk, Prawo ochrony środowiska w procesie inwestycyjno-budowlanym, Warszawa 2015.

2. Przesłanki i zakres nowelizacji Prawa wodnego

Po pierwsze zmiany mają związek z transpozycją do prawa polskiego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/39/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. zmieniającej dyrektywy 2000/60/WE i 2008/105/WE w zakresie substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 226 z 24.8.2013, str. 1—17). Termin do transpozycji minął w jej przypadku 14 września 2015 r.

Następstwem transpozycji przepisów dyrektywy jest wprowadzenie definicji legalnych następujących pojęć „matryca”, „lista obserwacyjna”. Lista obserwacyjna to sporządzana przez Komisję Europejską lista zawierająca wykaz substancji lub grup substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, zawierająca matryce do monitorowania tych substancji i odpowiednie metody analizy tych substancji. Matryca to element środowiska wodnego będący wodą, osadami, florą lub fauną.

W nowelizacji zawarto upoważnienie do wydania aktu wykonawczego określającego wykaz substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej: w celu ochrony wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem chemicznym, które może spowodować w szczególności ostrą i chroniczną toksyczność dla organizmów wodnych, akumulację zanieczyszczeń w ekosystemie oraz utratę siedlisk i różnorodności biologicznej, a także zagrożenia dla zdrowia ludzkiego, określa się wykaz substancji priorytetowych (art. 38l ust. 1). Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wykaz substancji priorytetowych, kierując się przepisami prawa Unii Europejskiej dotyczącymi substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej.

Powyższy wykaz został także powiązany ze środowiskowymi normami jakości. W odniesieniu do następujących substancji priorytetowych: bromowane difenyletery, fluoranten, heksachlorobenzen, heksachlorobutadien, rtęć i jej związki, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA), dikofol, kwas perfluorooktanosulfonowy (PFOS), dioksyny i związki dioksynopodobne, heksabromocyklodekany (HBCDD), heptachlor i epoksyd heptachloru – ujętych w wykazie substancji priorytetowych, stosuje się środowiskowe normy jakości dla flory i fauny, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 38a ust. 3. W odniesieniu do substancji priorytetowych innych niż wymienione wyżej, stosuje się środowiskowe normy jakości dla wód, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 38a ust. 3.

Nowelizacja określa także obowiązki przewidziane dla organów administracji publicznej, w szczególności w zakresie monitoringu wód:

- wojewódzki inspektor ochrony środowiska wykonuje badania wód powierzchniowych w zakresie elementów biologicznych, fizykochemicznych oraz chemicznych, w tym substancji priorytetowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 38l ust. 2, w matrycy będącej wodą;
- Główny Inspektor Ochrony Środowiska wykonuje badania substancji priorytetowych, dla których środowiskowe normy jakości zostały określone w faunie i florze, substancji priorytetowych, które wykazują tendencje do akumulowania się w osadach oraz substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego zawartych na liście obserwacyjnej;

- Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej sporządza, dla każdego obszaru dorzecza, wykaz emisji, zrzutów oraz strat substancji priorytetowych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 38l ust. 2, uwzględniając przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące substancji priorytetowych w dziedzinie polityki wodnej i udostępnia ten wykaz w Biuletynie Informacji Publicznej Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej;
- Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi monitoring substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego zawartych na liście obserwacyjnej, przez okres co najmniej 12 miesięcy, w co najmniej 15 reprezentatywnych punktach pomiarowo-kontrolnych. Wybierając te punkty oraz określając terminy badania substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego zawartych na liście obserwacyjnej, Główny Inspektor Ochrony Środowiska uwzględnia sposoby użytkowania oraz możliwość pojawienia się danej substancji szczególnie szkodliwej dla środowiska wodnego w tym środowisku;
- Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej przedkłada Komisji Europejskiej sprawozdanie obejmujące wyniki monitoringu substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego znajdujących się na liście obserwacyjnej w wybranych punktach pomiarowo-kontrolnych oraz informacje dotyczące reprezentatywności punktów pomiarowo-kontrolnych i strategii monitorowania tych substancji. Sprawozdanie to przedkłada się w terminie 21 miesięcy od dnia umieszczenia substancji szczególnie szkodliwej dla środowiska wodnego na liście obserwacyjnej, a następnie co 12 miesięcy, jeżeli substancja szczególnie szkodliwa dla środowiska wodnego nadal jest umieszczona na liście obserwacyjnej. Sprawozdanie przedkłada się nie później niż w terminie 21 miesięcy od dnia ustanowienia pierwszej listy obserwacyjnej.

Drugą przyczyną zmian jest transpozycja postanowień dyrektywy Komisji 2014/80/UE z dnia 20 czerwca 2014 r. zmieniającej załącznik II do dyrektywy 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu. Podstawowy charakter ma tutaj modyfikacja brzmienia wytycznych do wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 38a ust. 1 Prawa wodnego: Minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w art. 38a ust. 1, będzie się kierował istniejącym stanem rozpoznania procesów zachodzących w środowisku wodnym oraz dostępnymi wynikami pomiarów i badań oraz weźmie pod uwagę:

- 1) zakres interakcji pomiędzy wodami podziemnymi a:
 - a) ekosystemami wodnymi pozostającymi z nimi w związku hydraulicznym,
 - b) zależnymi od nich ekosystemami lądowymi;
- 2) zaburzenia aktualnych lub przyszłych uzasadnionych sposobów wykorzystania wód podziemnych lub ich funkcji;
- 3) zanieczyszczenia powodujące uznanie jednolitych części wód podziemnych za zagrożone;
- 4) warunki hydrogeologiczne, w tym informacje dotyczące bilansu wodnego i poziomów naturalnego tła hydrogeochemicznego, z uwzględnieniem przypadków gdy podwyższone poziomy wartości tła elementów fizykochemicznych występują z naturalnych przyczyn hydrogeologicznych, przy czym przez wartość tła rozumie się stężenie substancji lub substancji wyrażonej jako wskaźnik odpowiadające warunkom naturalnym w tej jednolitej części wód podziemnych albo w nieznacznym stopniu odbiegające od warunków naturalnych w wyniku działalności człowieka;

- 5) przy określaniu poziomów tła następujące zasady:
- a) poziomy tła powinny być określane na podstawie charakterystyki jednolitych części wód podziemnych oraz na podstawie wyników monitoringu wód podziemnych,
 - b) monitoring wód podziemnych i interpretacja danych powinny uwzględnić fakt, że warunki przepływu i skład chemiczny wód podziemnych są zróżnicowane w pionie i w poziomie,
 - c) jeżeli dostępne są tylko ograniczone dane z monitoringu wód podziemnych, konieczne jest zebranie większej ilości danych, a do tego czasu poziomy tła powinny być określane w oparciu o te ograniczone dane z monitoringu, w stosownych przypadkach za pomocą uproszczonego podejścia z wykorzystaniem podzbioru próbek, dla których wskaźniki wykazują brak wpływu działalności człowieka, informacje dotyczące transferów i procesów geochemicznych również powinny być wzięte pod uwagę, jeżeli są one dostępne,
 - d) jeżeli nie są dostępne wystarczające dane z monitoringu wód podziemnych, a informacje dotyczące transferów i procesów geochemicznych są niskiej jakości, konieczne jest zebranie większej ilości danych, a do tego czasu poziomy tła powinny być szacowane, w stosownych przypadkach na podstawie statystycznych wyników referencyjnych dla tego samego rodzaju warstw wodonośnych na innych obszarach, na których dane z monitoringu są wystarczające;
- 6) pochodzenie substancji zanieczyszczających, ich ewentualne występowanie w przyrodzie, toksyczność, zdolność do dyspersji, trwałość i zdolność do bioakumulacji;
- 7) dostępne informacje o substancjach zanieczyszczających, grupach tych substancji lub substancjach wyrażonych jako wskaźnik wskazujące na potrzebę ustalenia lub zmiany istniejącej wartości progowej.

Ponadto minister, wydając rozporządzenie, o którym mowa w art. 38a ust. 1, będzie się również kierował wymogami ochrony wód podziemnych ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu oraz wzajemnego oddziaływania na sąsiadujące wody powierzchniowe i ekosystemy naziemne oraz na tereny podmokłe oraz weźmie pod uwagę:

- 1) wiedzę z zakresu ludzkiej toksykologii oraz ekotoksykologii;
- 2) normy jakości wód podziemnych rozumiane jako normy jakości środowiska, określone w przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem i pogorszeniem ich stanu, odpowiadające stężeniu danej substancji zanieczyszczającej, grupy tych substancji lub substancji wyrażonych jako wskaźnik, które nie powinny być przekroczone z uwagi na ochronę środowiska oraz zdrowie ludzi, oraz dotychczasowe wartości progowe;
- 3) konieczność zmiany wartości progowych, jeżeli nowe informacje o zanieczyszczeniach, grupach zanieczyszczeń lub wskaźnikach zanieczyszczeń wskazują na potrzebę ustalenia wartości progowej dla nowej substancji, zmianę istniejącej wartości progowej lub ponownego uwzględnienia wartości progowej uprzednio usuniętej z wykazu;
- 4) możliwość usunięcia wartości progowych, jeżeli dana jednolita część wód podziemnych nie jest już narażona na zagrożenie ze strony danych zanieczyszczeń, grup zanieczyszczeń lub wskaźników zanieczyszczeń;

- 5) konieczność określenia bardziej rygorystycznych wartości progowych, w przypadku gdy normy jakości wód podziemnych zastosowane do danej jednolitej części wód podziemnych mogą skutkować nieosiągnięciem celów środowiskowych dla wód powierzchniowych pozostających w związku hydraulicznym z tą jednolitą częścią wód podziemnych lub prowadzić do znaczącego pogorszenia jakości ekologicznej lub chemicznej tych wód lub znaczącej szkody w ekosystemach lądowych, bezpośrednio zależnych od danej jednolitej części wód podziemnych;
- 6) współpracę z właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie skoordynowanego ustalenia wartości progowych w odniesieniu do jednolitych części wód podziemnych, których część znajduje się na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz jednolitych części wód podziemnych, w obrębie których przepływ wód podziemnych przecina granicę z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej;
- 7) możliwość skoordynowanego ustalenia wartości progowych z właściwymi organami państw nienależących do Unii Europejskiej w przypadku gdy jednolita część wód podziemnych lub grupa takich części znajdują się na terytorium państw nienależących do Unii Europejskiej.

3. Instytucja zezwolenia w nowelizacji Prawa wodnego

Bardzo istotnym elementem nowelizacji jest też przekazanie części zagadnień objętych dotąd pozwoleniami wodnoprawnymi, do zgłoszenia, co ma wpłynąć na zmniejszenie obciążeń administracyjnych. Zmianę tę można potraktować jako liberalizację reżimu administracyjnego w zakresie gospodarki wodnej.

Zgodnie z nowo wprowadzonym art. 123a zgłoszenia właściwemu organowi wymaga:

- 1) wykonanie pomostu do 25 m długości całkowitej;
- 2) postój na wodach płynących obiektów pływających lub statków przeznaczonych w szczególności na cele mieszkaniowe lub usługowe;
- 3) przejście napowietrznymi liniami energetycznymi lub telekomunikacyjnymi nad wodami innymi niż śródlądowe drogi wodne, o ile ma to wpływ na kształtowanie zasobów wodnych, a także przejście tymi liniami nad wałami przeciwpowodziowymi;
- 4) przejście liniami energetycznymi lub telekomunikacyjnymi, lub innymi urządzeniami pod wodami innymi niż śródlądowe drogi wodne;
- 5) wykonanie kąpieliska, wyznaczenie miejsca wykorzystywanego do kąpeli, również na obszarze morza terytorialnego;
- 6) odwadnianie wykopów budowlanych oraz odprowadzanie wód z wykopów budowlanych;
- 7) roboty w wodach oraz inne roboty, które mogą być przyczyną zmiany naturalnych przepływów wód, stanu wód stojących i wód podziemnych, o ile zasięg oddziaływania nie wykracza poza granice nieruchomości, na której będzie realizowane przedsięwzięcie;
- 8) wykonywanie stawów zasilanych wodami gruntowymi, o powierzchni nieprzekraczającej 500 m² i głębokości nieprzekraczającej 2 m od powierzchni terenu, o zasięgu oddziaływania niewykraczającym poza granice terenu, którego zakład jest właścicielem.

Zgłoszenie, o którym mowa w pkt 4, nie jest wymagane w pasie technicznym.

Wskazać można, iż instytucją zgłoszenia objęte zostały działania o umiarkowanym oddziaływaniu na środowisko wodne, dla których dotrzymanie warunków i standardów środowiskowych będzie możliwe w takim uproszczonym postępowaniu.

W sytuacji w której zamierzenie inwestycyjne obejmuje działania wymagające uzyskania pozwolenia wodnoprawnego i zgłoszenia, wnioski dotyczące tych działań rozpatruje się w ramach jednego postępowania zakończonego udzieleniem pozwolenia wodnoprawnego. Wówczas to pozwolenie wodnoprawne określa warunki realizacji działań w normalnej sytuacji objętych instytucją zgłoszenia (dla których wówczas, gdy składa się samo zgłoszenie nie określa się żadnych warunków ich realizacji).

4. Właściwość organów w zakresie zgłoszenia

Organem właściwym do przyjęcia zgłoszenia jest właściwy miejscowo starosta wykonujący to zadanie jako zadanie z zakresu administracji rządowej, a jeżeli zgłoszenie dotyczy przedsięwzięć na terenach zamkniętych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska⁴, organem właściwym do przyjęcia zgłoszenia jest właściwy miejscowo dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej.

5. Zawartość zgłoszenia

Zgłoszenie zawiera elementy formalne i merytoryczne:

- 1) oznaczenie zakładu dokonującego zgłoszenia z podaniem jego siedziby i adresu;
- 2) określenie:
 - a) celu planowanych do wykonania czynności, robót, lub urządzeń wodnych,
 - b) wpływu planowanych do wykonania czynności, robót lub urządzeń wodnych na wody powierzchniowe i wody podziemne, w szczególności na stan tych wód oraz realizację celów środowiskowych określonych dla tych wód;
- 3) opis wykonywanych robót, ich położenie, podstawowe parametry charakteryzujące planowane roboty i warunki ich wykonania;
- 4) termin rozpoczęcia robót lub czynności.

Za podstawowy merytorycznie element zgłoszenia w kontekście przesłanek sprzeciwu, o których bardziej szczegółowo będzie dalej, uznać należy określenie wpływu planowanych do wykonania czynności, robót lub urządzeń wodnych na wody powierzchniowe i wody podziemne, w szczególności na stan tych wód oraz realizację celów środowiskowych określonych dla tych wód.

⁴ Teren zamknięty to teren, a w szczególnych przypadkach obiekt budowlany lub jego część, dostępny wyłącznie dla osób uprawnionych oraz wyznaczony w sposób określony w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 520 z późn.zm.).

Do zgłoszenia należy dołączyć:

- 1) kopię aktualnej mapy ewidencyjnej z naniesionym schematem planowanych działań i zasięgiem ich oddziaływania;
 - 2) odpowiednie szkice lub rysunki;
 - 3) oświadczenie o zgodności planowanego zamierzenia z warunkami korzystania z wód regionu wodnego oraz z wymaganiami wynikającymi z odrębnych przepisów;
 - 4) zgodę właściciela wody lub właściciela sztucznego zbiornika wodnego.
- Powyższe załączniki mają charakter obowiązkowy.

6. Elementy formalno-proceduralne związane ze zgłoszeniem

Zgłoszenie jest w świetle polskiego prawa administracyjnego czynnością materialno-techniczną, nie regulowaną przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego⁵. Powoduje to konieczność ustalenia kwestii formalno-proceduralnych związanych z tą instytucją w ustawie ją wprowadzającej. W tym zakresie uregulowano, iż zgłoszenia należy dokonać przed terminem zamierzonego rozpoczęcia wykonywania czynności, robót lub urządzeń lub innych działań podlegających temu obowiązkowi. Do wykonywania urządzeń wodnych, obiektów, robót lub innych działań podlegających obowiązkowi zgłoszenia można przystąpić, jeżeli w terminie 30 dni od dnia doręczenia zgłoszenia właściwy organ nie wnieśnie, w drodze decyzji, sprzeciwu i nie później niż po upływie 3 lat od określonego w zgłoszeniu terminu ich rozpoczęcia. Za dzień wniesienia sprzeciwu uznaje się dzień nadania decyzji w placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529 oraz z 2015 r. poz. 1830) albo w przypadku, o którym mowa w art. 391 Kodeksu postępowania administracyjnego, dzień wprowadzenia do systemu teleinformatycznego⁶.

⁵ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. (tekst jednolity: Dz.U. z 2016 r. poz. 23).

⁶ Art. 391. § 1. Doręczenie pism następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422 oraz z 2015 r. poz. 1844), jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania spełni jeden z następujących warunków:

- 1) złoży podanie w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej;
- 2) wystąpi do organu administracji publicznej o takie doręczenie i wskaże organowi administracji publicznej adres elektroniczny;
- 3) wyrazi zgodę na doręczanie pism w postępowaniu za pomocą tych środków i wskaże organowi administracji publicznej adres elektroniczny.

§ 1a. Organ administracji publicznej może zwrócić się do strony lub innego uczestnika postępowania o wyrażenie zgody na doręczanie pism w formie dokumentu elektronicznego w innych, określonych przez organ kategoriach spraw indywidualnych załatwianych przez ten organ.

§ 1b. Organ administracji publicznej może wystąpić o wyrażenie zgody, o której mowa w § 1 pkt 3 lub w § 1a, przysyłając to wystąpienie za pomocą środków komunikacji elektronicznej na adres elektroniczny strony lub innego uczestnika postępowania.

§ 1c. Do wystąpienia, o którym mowa w § 1b, nie stosuje się art. 46 § 3-8.

§ 1d. Jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania zrezygnuje z doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej, organ administracji publicznej doręcza pismo w sposób określony dla pisma w formie innej niż forma dokumentu elektronicznego.

W razie konieczności uzupełnienia zgłoszenia właściwy organ nakłada, w drodze postanowienia, na zgłaszającego obowiązek uzupełnienia, w określonym terminie, braków formalnych oraz brakujących dokumentów i informacji, a w przypadku ich nieuzupełnienia – wnosi sprzeciw, w drodze decyzji.

7. Instytucja sprzeciwu

Uniemożliwienie realizacji działań w stosunku do których składa się zgłoszenie następuje poprzez instytucję środka prawnego sprzeciwu. Właściwy organ wnosi sprzeciw, jeżeli wykonanie czynności, robót, urządzeń wodnych lub innych działań, a także korzystanie z wód:

- 1) jest objęte obowiązkiem uzyskania pozwolenia wodnoprawnego;
- 2) narusza ustalenia lub wymagania wyszczególnione w art. 125⁷ lub interesy osób trzecich, w tym właściciela wody;
- 3) zagraża osiągnięciu celów środowiskowych dla wód, określonych w art. 38d–38f;
- 4) zasięg oddziaływania wykracza poza granice nieruchomości, na której będzie realizowane przedsięwzięcie.

Sprzeciw, tak, jak była już o tym mowa wcześniej, wnoszony jest też wówczas, gdy w wyznaczonym terminie nie uzupełniono braków zgłoszenia. Sprzeciw uniemożliwia realizację działań. Sprzeciw ma formę decyzji administracyjnej, a więc do niego znajdują w pełni zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

⁷ Art. 125. Pozwolenie wodnoprawne nie może naruszać:

- 1) ustaleń planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, z wyjątkiem okoliczności, o których mowa w art. 38j, lub ustaleń warunków korzystania z wód regionu wodnego lub warunków korzystania z wód zlewni;
 - 1a) ustaleń planu zarządzania ryzykiem powodziowym;
 - 1b) ustaleń planu przeciwdziałania skutkom suszy;
 - 1c) ustaleń krajowego programu ochrony wód morskich;
 - 1d) ustaleń krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych;
- 2) ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy;
- 3) wymagań ochrony zdrowia ludzi, środowiska i dóbr kultury wpisanych do rejestru zabytków oraz wynikających z odrębnych przepisów.

8. Podsumowanie

Zgłoszenie jest nową instytucją na gruncie prawa wodnego, chociaż występującą w polskim prawie administracyjnym, m.in. w zakresie procesu budowlanego i prawa ochrony środowiska. Zostało wprowadzone jako element liberalizacji rygorów prawa wodnego w stosunku do umiarkowanie oddziałujących na wody działań.

Instytucja zgłoszenia opiera się na wyrażeniu domyślnej zgody na realizację danych działań (milczenie organu oznacza brak sprzeciwu; organ nie ma obowiązku powiadamiać o zgodzie na realizację działania). Natomiast w sytuacji zaistnienia negatywnych przesłanek (zarówno merytorycznych, jak i formalnych) organ ma obowiązek wyrażenia sprzeciwu, który uniemożliwia realizację działań. Zarazem, co wydaje się niezmiernie istotne, dla tej instytucji organ nie określa żadnych warunków realizacji objętych zgłoszenie działań w zakresie gospodarki wodnej (wyjątkiem będzie sytuacja, w której zamierzenie inwestycyjne jest objęte zarazem zgłoszeniem i pozwoleniem wodnoprawnym).

